

Præstens Afskedigelse. Men da jeg har det Haab, at Sagen vil gaa ret direkte til Fællesudvalg, hvor de Forhandlinger, som tænkes indledede fra forskellig Side, saa maa finde Sted, mener jeg i Dag helt at kunne afholde mig fra at gaa ind paa en Diskussion om Enkeltheder i Lovforslaget.

Stensballe: Da Sagen, som fremhævet fra flere Sider, stiler mod Fællesudvalg, finder ogsaa jeg, at der ikke er Spor af Grund til at indlade sig paa en større Drøftelse af de enkelte Stridspunkter. Derimod ønsker jeg at gøre nogle ganske faa Bemærkninger om det, der ligger til Grund for de modstridende Anskuelser med Hensyn til de forskellige Paragraffer, der særlig have været paa Tale her. Grunden til Uoverensstemmelserne er det principielt forskellige Syn, vi have paa Sagen. Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) hævdede som en given Sag, at den danske Folkekirke er en blot borgerlig Indretning. Dette Udtryk er blevet et Slagord. I Modsætning dertil staar den Opfattelse, som jeg ikke skal lægge Skjul paa, at jeg deler, at Folkekirken er en ikke blot borgerlig Indretning, men er et Kirkesamfund. Jeg forstaar slet ikke, hvorledes de ærede Medlemmer, der holde paa, at den er en blot borgerlig Indretning, kunne forene denne deres Opfattelse med Grundlovens § 3, for der staar aldeles tydeligt, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke, og man kan da ikke paastaa, at et Kirkesamfund er en rent borgerlig Indretning i og for sig. Det kan ikke nytte, man beraaber sig paa, som det undertiden er sket, at dette Kirkesamfund understøttes af Staten, thi derved forandres dets Karakter ikke. Fordi en Skole er statsunderstøttet, ophører den ikke med at være Skole, og lige saa lidt ophører et Kirkesamfund med at være Kirkesamfund, fordi det understøttes af Staten. Ikke heller kan man sige, at dets Karakter forandrer sig derved, at Lovgivningsmagten giver Løve for dette Samfund, thi den giver jo Løve for mangfoldige Ting, der ikke i og for sig ere blot borgerlige. Altsaa, her ligger Grundforskelligheden.

Det Standpunkt, det ærede Medlem fra Hornslet staar paa, fører ham ganske naturligt til at sige, at Folkekirken som saadan skal rumme alle, og til, at han ikke paa nogen Maade vil have, at der maa kræves Erklæringer af nogen Art. Det forekommer mig ellers, at disse Erklæringer, som der er Tale om i Lovforslaget,

ere saa naturlige, som de vel kunne være. Bestemmelsen i § 4 gaar ud paa, at alle, der ere 25 Aar, ere Vælgere, medmindre de aabenlyst fornægte Kristentroen og derved stille sig i afgjort Modsætning til Folkekirken; — og saa er der et Par Bestemmelser, som ogsaa gælde med Hensyn til de kommunale Valg. Det nytter ikke, at man siger: Sligt maa ikke kræves; ingen Pligter uden Rettigheder, og da man har Pligt til at betale til Folkekirken, skal man ogsaa have Ret til at vælge, ganske uden Hensyn til, om man staar i afgjort Modsætning til Folkekirken gennem sin Fornægtelse. Vil man hævde dette overfor den eneste kirkelige Bestemmelse, der her er føjet ind, „aabenlyst at fornægte Kristentroen“, maa man ogsaa hævde det ved den borgerlige Lovgivning, ved Valg til Kommunen; men der er der jo Folk, som ere udelukkede fra Valgret, skønt de betale Skat. Man skulde synes, at det var en ganske naturlig Ting, at Folk, der afgjort sige: „Vi fornægte Kristentroen“, ogsaa maa fornægte den; thi man kan jo ikke paastaa, at de skulde sige lige det modsatte af det, de mene. Men fornægte de Kristentroen, forekommer det mig ganske naturligt, at de ikke ville stemme, og skulde de ville gøre det, er det, man sætter en Bom for, saa at de ikke kunne gøre det.

Hvad den anden Bestemmelse angaar, som de Herrer anke saa uhyre stærkt over, den, at man skal love at arbejde i Troskab mod vor danske evangelisk-lutherske Folkekirke, saa at den kan byde gode Vilkaar for den kristne Menigheds Liv og Vækst, synes jeg ikke, at her er Tale om en personlig Bekendelse, men kun om det ganske naturlige, at den, der vil arbejde i denne Folkekirke, ogsaa skal vise Troskab mod den, saa at de ikke kunne indtage det Standpunkt, at de ligefrem modvirke det Samfund, som de ere satte til at arbejde i. Man skulde ikke synes, at der var noget i Vejen for, at en saadan Erklæring kunde afgives. Naar man er imod det, er det, fordi man stadig gaar ud fra den Betragtning, at det er noget blot borgerligt. Men det forekommer mig, at er der en saadan Forskellighed i Grundsynet, vil det være meget vanskeligt at naa til Enighed.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) skal jeg bemærke, at naar han anfører den athanasianske Bekendelse som et Led af den evangelisk-lutherske Kirkes Bekendelsesskrifter, beror det sikkert paa en Misforstaaelse. Den athanasianske Bekendelse er ganske vist nævnt i Christian Vs danske Lov, men den har i